

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 85.

V Ljubljani, v četrtek 16. aprila 1891.

Letnik XIX.

Volitve v ljubljanski mestni zbor.

Pri volilnem shodu katoliško-političnega društva v nedeljo dne 12. t. m. so v obilnem številu zbrani volilci soglasno za volitve v mestni zastop ljubljanski, ki se vrše dne 20., 22. in 24. t. m. proglasili sledeče kandidate:

Za I. razred:

Gosp. **Lovro Češnovar**, posestnik in gostilničar;

gosp. **Ivan Fabian**, trgovec in posestnik;

gosp. **Ivan Mathian**, c. in kr. dvorni zalagatelj in posestnik;

gosp. **Karol Pollak**, trgovec in posestnik.

Za II. razred:

Gosp. **Franco Omejo**, c. kr. poštni oficijal;

gosp. **Andrej Pavločič**, upok. železniške postaje načelnik in posestnik;

gosp. **Avguštin Wester**, c. kr. gimnazijski profesor.

Za III. razred:

Gosp. **Ivan Dovgan**, mizar;

gosp. **Andrej Kalan**, stolni vikar in posestnik;

gosp. **Ludovik Ravnihar**, upok. c. kr. dež. sodišča svetnik.

Gospodje volilci Ljubljanskega mesta! Pri-
dite ob določenih dnevih v polnem številu
na volišče in soglasno oddajte svoje glasove
imenovanim gospodom, od katerih morete
pričakovati, da bodo, ako jih izvolite, uspešno
zastopali vaše koristi v mestnem zboru lju-
bljanskem.

Odbor katol. političnega društva.

Levičarji in nemški državni jezik.

Minoli petek je v poljskem klubu načelnik vitez Javorski poročal o posvetovanjih z voditeljema združene levice in ministerskim predsednikom. Mej drugim je rekel: „Voditelja levica, pl. Plener in pl. Ohlumecky, sta izrazila, da hoče združena levica zapustiti dosedanje svoje opozicijsko stališče ter se pečati s postavodajnimi deli na gospodarskem in socijalnem polju, kakor tudi z reformo kazenskega zakonika, sodniškega postopanja in drugih pravosodnih zakonov; ob enem sta izrekla željo, naj bi se v prihodnjem zasedanju opustila kočljiva vprašanja, tako na pr. postavnici načrt o vpeljavi nemškega državnega jezika, načrti o preosnovi ljudske šole itd.“

Torej nemški državni jezik je hotela levica darovati, da bi prišla na krmilo. Koliko krika je bilo tedaj v nemškem taboru, ko je bilo to vprašanje na dnevnem redu in je prejšnja desnica odklonila to obravnavo! Slikali so v najtemnejših barvah nevarnost za državo, ako se nemščina ne proglasi za edino zveličavni jezik. Celó nekateri odločno konservativni možje pridružili so se temu predlogu. In sedaj je bila levica pripravljena žrtvovati ta „bistveni pogoj obstanka Avstrije“, da bi se usela na ministerske sedeže.

Celó strogo nemški list, „Politische Fragmente“, piše: „In taka stranka, ki se lahkomišelnost igra z interesi ljudstva, hoče priti do vlade! Za tako stranko stoji na tisoče nalaganih in zapeljanih volilcev! Ne bi mogli verjeti, da ni zapisano črno na belem. A kaj briga naše židovske liberalce beda ljudstva, ali blagor države! Z obojim se hočejo okoristiti! Za ministerski sedež radi dadó blagor nekaj tisočev kmetov in obrtnikov. Gospodovati hoče klika in pri tem ji je vse jedno, ali se Avstrija vlada nemški ali slovanski!“

Tu se kaže jasno, da zedinjena levica pozna le jedno korist, da brani le jeden narod, in ti so židje. Vprašanje o vpeljavi nemškega državnega jezika ni izviralo iz potrebe države ali nemškega ljudstva, temveč iz interesov židovskih in židovske stranke, da bi dobila gospodstvo v roke; nemški državni jezik je bilo Eridino jabolko, katero je levica vrgla med državnozborsko desnico, da bi jo razbila. Sedaj pa, ko je bila na potu do vlade, vrgla je nemški državni jezik kot staro železo za peč ter izjavila, da nemškega državnega jezika ni treba v Avstriji, ker ima nemščina v praksi že to veljavo.

To si je treba dobro zapomniti! Kaj porekó k temu nemški Čehi! — Kako ime zasluži stranka, ki tako frivolno moti mir države in vznemirja prebivalstvo; ki samo za tem teži, da bi državljane zopet uklonila židovskemu kapitalizmu! Napredek, katerega ta stranka naglašá, je le napredek ljudskega izžemanja v boju mobilnega kapitala proti mirni socijalni reformi in poštenemu delu.

Zboljšanje stanja malih obrtnikov.

Za malega obrtnika so dandanes hudi časi. Velika industrija, ki ima ogromne kapitale na razpolago, hoče ugonobiti malega obrtnika. Od tistega časa, ko se je proglasila obrtna svoboda, začela je mala obrtniia rapidno propadati.

Mnogi so že začeli obupavati, da bi se mala obrt sploh mogla obdržati. Zares, vse kaže, da mali obrtniki sčasom postanejo le navadni delavci v veliki industriji, če se za časa kaj odločnega za rešitev tega stanú ne ukrene.

V mestih je većinom obrtnik še jedini samostojni zastopnik srednjega stanú, ki je trdna opora družbinskemu redu. Naj izgine še mali obrtni stan, zgubi država v njem mogočno oporo. Pomnožilo se

„Kaj,“ — zadere se ona nad njim, — „vi bi še lahko delali, vam še ni treba beračiti. Saj beračev je že tako toliko na svetu, da se Bog usmili. Komaj zapre jeden vrata, že se prikaže drugi. Vsak bi rad kaj gorkega,“ togoti se ženica. „Pojdite drugam, jaz vam ne morem ničesa dati.“

Kregarju ni ostalo drugega, kakor da odide. Obrnil se je iz veže ven ter se z videzno težavo vlekkel do sosedne hiše. Tu je bil bolj srečen. Na njegovo prošnjo so mu dali precejšen kos kruha; on se je vsedel na klop ter je jedel. „Ali smem nekoliko počiti?“

„Le usédite se,“ odvrne mu mati.

„Kako se pa pravi pri tej sosedni hiši?“ vpraša Kregar, kažoč s prstom na hišo, v kateri je bil malo prej.

„Tu se pravi pri Vilarju,“ odgovori mu gospodinja.

„Tu pa stanujejo brezsrčni ljudje“, začne potem Kregar. „Ko sem prosil milodara, začela se je ženska takoj srditi nad berači.“

„Tam je bilo prej, ko je še živel stari Vilar, Bog mu daj nebesa, vse drugače; sedaj pa, ko je šel še Jurij po svetu, gre vse rakovo pot. Ako bode še nekoliko časa tako, prišlo bode vse posestvo na boben“, odgovori mu gospodinja.

„Zakaj pa je šel Jurij po svetu?“, vpraša jo Kregar ter položi kos kruha poleg sebe na klop.

„Zaradi nabora vojakov šel je z drugimi tovariši spomladi v gozde, da bi počakal konec nabora. Brat ali prav za prav polubrat Jurjev je pa vse izdal. In res, lovci so vse zasačili, samo Jurij je ušel. A jeden lovec dobil je pri tem tako močan udarec po glavi, da so ga skoro na pol mrtvega prinesli domov. Vsi ostali, ki so bili ujeti, dolžili so Jurija, a sedaj je pred dobrim tednom poslal jeden od njih domov pismo in v njem razložil, ker bode pri vojaki na vsak način umrl, da je on lovec tako udaril. Zdaj se je vse mirno poravnalo, a Jurija ni od nikoder.“

„Kaj pa je z Jurjevim polubratom?“, vpraša jo potem Kregar.

„Ta se je pa zadnjo nedeljo napil in se začel prepirati, da so ga pretepli in bode težko še kedaj zdrav.“

Ko je Kregar vse te stvari natanko poizvedel, šel je vesel tako hitro, kolikor so ga nesle stare noge, nazaj k tihotapecem. Med potjo je godrnjal in govoril poluglasno sam seboj, da so se vsi, kateri so ga srečavali, nazaj ozirali ter ugibali, kdo bi ta bil. „Sedaj je pa vse prav; nihče ne vé, da je bil Jurij pri tihotapecih in zato se lahko vrne domov... Kaj pa z zakladom? Počakal bodem vse jedno, da izvem kaj od zaklada, potem mu bodem še-le razložil, kako sem opravil.“ Med takimi samogovori prišel je prej, kakor je menil, v gozd ter kmalu našel staro svojo družino.

LISTEK.

Kriva pota.

(Povest. Spisal V. Pl. Goriški.)

XIV.

Ko je solnce vzhajalo, vstal je Kregar, zbudil Jurija ter mu naznanil, da bode šel na njegov dom. Ko je vstal in mu je ta še jedenkrat razložil, kje je njegov rojstveni dom, vzel je Kregar malho, vrgel jo na ramo ter se zgubil v gostem lesovju. Hitro je korakal po gozdu, dokler ni prišel do ceste; ond si je sezul jeden čevlj, obvezal nogo, ter lezel počasi, opiraje se na močno svojo gorjačo, po cesti dalje.

Proti poldnevu prišel je do Podgore, Jurijeve rojstvene vasi, ter stopal od jedne hiše do druge. Njegova malha je bila kmalu skoro polna darov, katere so mu naložili radodarni vaščani.

Ko je prišel v sredo vasi, spoznal je na prvi hip Jurijevo hišo ter šel v njo. V veži srečal je že bolj priletno ženo, neprijetnega obraza, ter jo ponižno pozdravil: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“

„Amen na veke“ odsdravi mu ona.

„Prosim, ali imate kaj gorkega? Tako sem slab, da komaj lažim od hiše do hiše,“ laže se Kregar.

bode s tem le število delavcev-trpinov po tovarnah, onih nezadovoljnih elementov, ki so valed groznega izžemanja svojih fizičnih in duševnih sil po velikem kapitalu že jeli obupavati in le od kakega velikega prevrata pričakujejo zboljšanja svojega stanja.

Torej je nekako v interesu družbinskega reda in države, da veliki kapital ne ugonobi malega obrta. Zato pa so zadnji čas jeli državniki, — slasti konservativni, — obračati večjo pozornost obrtnemu stanu. Poslednjih dvanajst let je državni zbor sklenil nekaj zakonov, ki so imeli namen, pomagati malemu obrtniku. Žal, da se je kmalu pokazalo, da ti zakoni ne zadoščajo. Liberalci so pri njih sklepanju znali utihotapiti več škodljivih določeb. Veliki kapital je pa znal tudi dobro uporabiti nekatere pomanjkljivosti.

Zaradi tega se bode novi državni zbor moral baviti s tem vprašanjem, in vesel nas, da se to že napoveduje v prestolnem govoru. Konservativni zastopniki, katerim je v resnici na srečo blagor „malega moža“, bodo morali jako pozorni biti, da se ne bodo dali zapeljati zopet od zastopnikov velikega kapitala, od liberalcev raznih barv in narodnostij, ki so pa vsi jednako nasprotni nižjim stanovom. Gledati bode treba, da se popravijo oni nedostatki, katerih so se poslužili liberalci, da so naredili ves zakon iluzoričen.

Interesi trgovcev in obrtnikov se navadno prav ne ujemajo. Večkrat skušajo trgovci obrtnikom odvzeti dobiček. Tako je do zadnjega časa bila navada, da je trgovec smel sicer prodajati blago in tudi narejeno obleko, ali naročil sprejemati ni smel. On ni smel nikomur pomeriti hlač, da jih potem dá narediti. Z neko razsodbo upravnega sodišča se je pa to zasuknilo. Sedaj sme prodajalec z narejeno obleko vsprejemati tudi naročila, in s tem se mu je omogočilo, da je dobil v roke krojaško in čevljarstvo, pa tudi marsikatero drugo obrt.

V Ljubljani še toliko ne čutimo udarca te razsodbe, kakor drugod; ali tudi pri nas že konfekcionarji odjedó dobiček krojaču in mu puščajo samo dobiček od dela; huje pa čutijo posledice te razsodbe v večjih mestih, kjer je posebno mnogo židov, ki se pečajo s prodajo vsakovrstne narejene obleke.

Trgovcem vsprejemati naročila prav za prav tudi prejšnja leta ni bilo zabranjeno, ali tega se dolgo niso poslužili. Še le zadnji čas je na to prišlo neko društvo za varstvo židovskih interesov na Dunaju.

Dognalo je stvar po vseh instancah. Nesreča je hotela, da je baš tedaj predsedoval upravnemu sodišču konservativec grof Belcredi, ki je sevêda moral soditi po postavah. To je dalo povod, da so nekateri bolj kratkovidni obrtniki jeli misliti, da je konservativna stranka še bolj sovražna malim obrtnikom, nego je bila liberalna.

Liberalci so pa tudi po ovinkih jeli krivdo vzvračati na konservativce. Dobro je znano, kako zná liberalna stranka povsod slepiti javno mnenje.

Nedavno se je laskala celó delavcem, akoravno liberalni kapitalisti najhuje izžemajo delavske moči. Šamtertja dobé tudi kakega malega obrtnika na svojo stran, da potem ta dela zanje, jih proslavlja, in vso odgovornost za slabo stanje vzvrača na konservativno stranko. Odtod prihaja, da marsikje še obrtniki ne spoznajo, da so le konservativci njih pravi prijatelji, in péte ližejo liberalcem.

Tedaj, ko se je bila izrekla dotična škodljiva razsodba upravnega sodišča, začelo se je bilo neko gibanje mej obrtniki, ki so hoteli poslati neko peticijo na cesarja, kar pa se je preprečilo. Vodje tedanjega gibanja niso bili izbrali prave poti. Menda niso vedeli, da v parlamentarnih državah nima vladar, temveč le parlament pravico, predelovati zakone, za tolmačenje zakonov so pa najvišja sodišča na Dunaju jedino kompetentna. Obrtniki bi se torej bili morali obrniti do državnega zbora, da zakon predela.

Pričakujemo, da bodo letos to tudi storili. Če vlada sama ne bode v tem oziru predložila predloge, sprožiti morajo to vprašanje konservativni poslanci.

In tedaj bodo imeli naši obrtniki priliko, se prepričati, kje so njih pravi prijatelji, na desnici ali na levici. Lahko bodo videli, da se bodo liberalci kakor jeden mož vzdignili proti taki omejitvi trgovske svobode.

Da pa bodo konservativci mogli v državnem zboru začeti v tem oziru vspešno akcijo, treba je, da tudi obrtniki sami kaj storé, kajti že prestolni govor naglašá, da se bode v tem oziru le s sodelovanjem obrtnega stanu dalo kaj doseči. Ko bi obrtniki sami ničesar ne storili, lahko bi se liberalci na to sklicevali, da obrtniki sami tega ne zahtevajo, in znali preslepiti marsikakega desničarja, ki morda stvari tako dobro ne pozná.

Zato je pa dolžnost obrtnikov v prvi vrsti, da to zadevo spravijo v tir, čas je sedaj za to ugoden, kajti novi državni zbor se bode pred vsem pečal z gospodarskimi in socijalnimi vprašanji in desnica bode gledala, da se tako vredi, kakor zahteva človečnost in prava krščanska ljubezen.

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. aprila.

Notranje dežele.

Prisilno zavarovanje. V prestolnem govoru se napoveduje, da se bode predložil državnemu zboru zakon o prisilnem zavarovanju. Dunajski konservativni list pravi na to, da se tako zavarovanje nepremičnin ne dá izvesti, če se ne uvede državna zavarovalnica, kakoršne so v nekaterih manjših nemških državah in v Svici. Ko bi se posestniki silili, da se zavarujejo pri zasebnih zavarovalnicah, bi se kmalu zavarovalnice mej seboj sporazumele in bi kar narekivale premije in te previsoke premije morali bi plačevati posestniki, ki so že sedaj z bremenom preobloženi. — Ker je stvar brez dvojbe jako važna, bodo zares morali poslanci od vseh strani

dobro preudariti in se ne bodo smeli dati zapeljati po izjavah zavarovalnic in njihovih zastopnikov, ki bodo varovali svoje koristi. Če se bodo obdržale zasebne zavarovalnice, bode se pa moralo pridružititi precej državno nadzorstvo in državi odločiti vpliv na določevanje premij.

Mladočehi. Ko Mladočehi na Dunaju niso mogli dobiti nobenih zaveznikov in so zaman trkali pri raznih strankah, hočejo njih listi svet prepričati, da nobenih zaveznikov ne potrebujejo. „Narodni Listy“ pišejo, da bi taki zavezniki, kakor so Poljaki, le škodovali Čehom, ker bi gledali le na svojo korist. Sevêda, Poljaki so se Mladočehom silno zamerili, ker so odločno zavrnili vsako zvezo z njimi, zato je pa sedaj taka jeza proti njim. Ko je bil v državnem zboru na vrsti odpis gališkega zemljiškega dolga, glasovali so pa tudi Mladočehi za podpis, nadejaje se, da jih bodo pozneje Poljaki podpirali. Naravnost smešno je pa trditi, da Mladočehi ne potrebujejo zaveznikov, kajti njih število je vsekako še preneznatno, da bi mogli sami kaj opraviti.

Vnanje države.

Vzhodnorumelijsko vprašanje. Ruski veleposlanik Nelidov ni zastran vzhodnorumelijskega vprašanja dosedaj izročil nikake note. Tudi se ne vé, če je res pri avdijenci pri sultanu to stvar omenil. Vsekako pa Rusija sedaj ne misli v tej zadevi storiti nobenega odločnega koraka. V Peterburgu dobro vedó, da bi Turčije ne bilo moč pripraviti, da bi poslala vojake v Vzhodno Rumelijo, saj so jo že večkrat nagovarjali, pa vselej zaman. Turška vlada je zadovoljna, da z Bolgari nima ničesa opraviti. Za kak pismeni protest bi se pa v Sofiji dosti ne zmenili. Da bi pa Rusija poslala vojsko na Balkan zaradi vzhodnorumelijskega vprašanja, ni misliti, kajti to bi najbrž dalo povod veliki evropski vojni. Pričakovati je torej, da se diplomacija še sedaj ne bode bavila z vzhodnorumelijskim vprašanjem.

Milan in Natalija. Kralj Milan ostavi jutri Belgrad, ker se je preveril, da ni več mogoče, da bi zopet dobil v Srbiji oblast v svoje roke. Milan se je odpovedal prestolu v nádi, da ga bode kmalu narod poklical sam nazaj, pa se je varal. Prišel je bil v Belgrad, kjer je skušal zopet pridobiti si prištev, pa ni šlo. Mej uradniki in častniki jih je še nekaj, ki bi ga radi, ali narod ne mara zanj. Srbska vlada bode gotovo vesela, da se ga znebi za več let. — Kraljica Natalija pa nikakor ne misli posnemati vzgleda svojega bivšega soproga. Predčera j bilo je pri njej zaupno posvetovanje, katerega so se udeležili general Horvatić, polkovnik Orešković, Garašanin in Danić. Sklenili so, da kraljica odloži svoje potovanje v inozemstvo, ostane v Belemgradu ter se umakne samo sili. Vlada bode imela še vedno neprijetnosti z njo.

Trgovsko-politične razmere. Neki italijanski list je izvedel, da hoče Nemčija in Avstrija, ko se pogodita o trgovski pogodbi, na Dunaj povabiti Italijo, Švico in Belgijo na konferenco, in jim predložiti načrt trgovske pogodbe, ki bi obsegala ozemlje petih držav. Taka trgovsko-politična zveza bila bi vsekako tudi velikega političnega pomena, toda nam se ne zdí verjetno, da bi se sklenila, ker si preveč nasprotujejo interesi teh petih držav.

Bismarck. Pogovarjaje se z dopisnikom italijanskega lista „Corriere di Napoli“ izjavil se je Bismarck, da je z njegovo karijero za zmiraj pri kraju. Po tem takem je Bismarck že sam obupal, da bi kedaj zopet postal državni kancelar.

Virtemberško. Katoliški shod v Ulmu sklenil je lani resolucijo, da bi se na Virtemberskem do-

XV.

Ko je prišel Kregar med tovariše, začeli so se spogledovati, češ, kako se je stari Kregar mogel tako zmotiti, da jim je prinesel toliko hrane. On je vrgel vrečo na stran ter se molčé usedel na tla, kjer so tudi ostali ležali in pušili tobak. Vendar ga ni nikdo vprašal, kje je bil.

„Ali ste se že odločili, kam bodeš šli?“ vpraša Kregar Jorčana. „Sedaj nazaj v Špelino kočó ne smemo, tukaj v gozdu ostati nam pa tudi ni dolgo časa mogoče. Kaj bode po zimi, ako se bode celo poletje kakor cigani vlačili po gozdu?“

„Jaz ne vé,“ odgovori mu Jorčan černo.

„Saj še ni gotovo, ali so prišli vojaki v Špelino kočó, ali ne,“ začne Janez. „Najboljše bi bilo, ko bi šel kdo pogledat, kako je kaj ondi. Morda je hotel kdo Jorčana samo strašiti in vojakov še ondi bilo ni. Jurij naj bi šel, saj njega nikdo ne pozná; on se bode lahko prepričal, ali je na tem kaj resnice, ali nič. Kam pa naj bi šli! Navajeni smo že tako tega kraja. Takega kraja ne najdemo hitro.“

„Res je tako, res,“ začnó odobravati vsi Janezov nasvêt; celó čmernemu Janezu se je razsvetlil obraz.

„Ako ni drugače, Jurij, pa pojdi,“ nagovori Jorčan Jurija. „Škoda bi vendar bilo, ko bi morali iti odtod. Naj gre pa še jeden s teboj, katerega hočeš, on naj te kje počaka, ti pa idi v vas. Ondi

bodeš že zvedel vse, kar je treba, saj ne pozná te menda nihče?“

„Tobak sem prodajal jedenkrat po vasi, zato me skoro gotovo poznajo.“

„To nič ne dè; pojdi pa bolj proti večeru v vas, potem te ne bode nikdo poznal,“ odvrne Jorčan nekoliko razdražen.

„Kregar, ako hočete vi z menoj iti, naj bode,“ nagovori Jurij Kregarja.

Kregar se je molčé vzdignil ter šel z Jurijem v gozd. Na poti mu je potom razložil vse, kar je doživel v Podgori, ter ga vprašal, ali misli iti takoj domov, ali ostane še pri tihotapeih. Jurij je odgovoril, da ide samo še pogledat nazaj v prejšnje pribežališče, potem pa pojde takoj domov.

„Zakaj pa greš vsejedno sém? Ako so vojaki še v vasi in te kdo spozná, potem gorje tebi. Tihotapstvo je ostro prepovedano,“ svari ga Kregar.

„Jaz ne grem ravno zaradi Špeline kočé tja,“ seže mu Jurij v besedo. „Jaz bi rad Anici razložil svojo reč, da morem zopet domov.“

„Tako?“ zasmejal se je Kregar.

Ko se približata vasi ter gresta po ovinku na daleč od Špeline hiše po gozdu, začujeta hipoma: „Stoj! Kdo je?“ in izza nekega debelega drevesa pokazal se je vojak z napeto puško v roki.

Ko so namreč dobili vojaki kočó prazno, spoznali so, da so morali biti tihotapei na nevarnost

opozorjeni, ali pa so šli slučajno na Hrvatsko. Zato so sklenili postaviti za nekaj dni straže na okoli.

Ko je Kregar začul te besede, ni se dolgo premišljal, temveč se hitro obrnil v gozd nazaj ter zbežal; tudi Juriju ni kazalo družega. Potegnil jo je za Kregarjem.

V tem trenutku začuje strel in krogla mu je sfrčala mimo ušes ter se zarila v bližnje deblo. Jurij se je še bolj prestrašil ter začel hiteti, kolikor so ga le péte nesle, v sredino gozda. Ko pride na vrhunec nekega holmca ter se ozré nazaj, zagleda vojake v dolini pod seboj.

Ko ves spehan priteče iz grmovja k ognju, skočijo prestrašeni vsi kvišku, zgrabijo puške ter se zberó okoli Jurija, kateri je brez sape.

„Kaj pa je? Kaj pa je?“ začnó ga izpraševati.

„Vojaki so za menoj; komaj sem pobegnil,“ odgovori jim Jurij z veliko težavo.

Tihotapei jo uderó v beg. Jurij bolj počasno ves utrujen pobira stopinje za njimi.

„Kje je pa Kregar?“ obrne se Jorčan na Jurija. „Ali so ga vojaki dobili v roke?“

„Jaz ne vé,“ odgovori Jurij.

Jorčan se brzo zgubi za ostalimi v gostem grmovju. Jurij še nekoliko časa teče, dokler ga ne zapusté moči. Ko se je že stemnilo, vleže se v listje ter vedno posluša, kdaj bode zaslišal stopinje vojakov. Vkljub velikemu strahu polasti se ga vendar spanec.

volili zopet cerkveni moški redi. Škof dr. Hefele je v tem zmislu vložil vlogo na ministerstvo, ki je pa bila odbita. Na Virtemberskem se protestantska vlada torej noče ozirati na želje katoliškega prebivalstva.

Turčija. Branitelj Plevne, Osmana pašo, so baje zaprli, ker ga dolže, da je bil zamotan v neko zaroto proti sultanu. Če je ta vest resnična, ne vemo, že pred leti se je bila razširila podobna vest, ki se pa ni obistinila.

Izvirni dopisi.

Iz Šentjurja pri Šmariji, 15. aprila. Dokončali smo nenavadno hudo zimo, ki nas je kakor drugje pritisnila h gorki peči, kjer smo često premišljevali, da mati narava svoje tirja. Nas, ki smo tukaj v „gorskem zakotju“, oddaljeni dobre tri ure od Ljubljane in uro od državne ceste, bodete si morebiti mislili, da nas je sneženi zastor zagrnil vsaj za kaka dva meseca od vnanjega sveta. Pa ne tako. Imamo poštno zvezo z bližnjo Šmarijo, redno vsak teden v sredo in soboto korači možiček s torbo na rami in nam donaša novosti iz vaše bele Ljubljane, posebno pa največ pisem iz daljne Amerike.

Tu v naši župniji je postala že kakor nalezljiva bolezen želja mnogih za novi svet. Od tu jih je že odšlo v dobrih dveh letih v Ameriko čez 60 oseb, večinoma moških in po nekoliko ženskih. Ne gredo pa tje za stalno, kakor mnogi Gorenjci, ki si kupijo zemljo v last. Ti izseljenci delajo večidel po rudokopih in tovarnah. Kakor pišejo, počutijo se primeroma dobro. Seveda nekateri trpijo mnogo, posebno pod zemljo. Ali plačo imajo delu primerno 2 do 3 dolarje na dan. Ali morete si misliti, da niso blizu morja, kjer bi največ izseljencev rado ostalo. Tukajšnji farani so vsi daleč notri v Zjedinjenih Državah, v državi Colorado, kajti večinoma pisem prihaja iz mesta Pueblo. Da pa imajo plačo dobro, pričajo nam stotaki, ki jih vsaki mesec priroma nekoliko v tukajšnjo dolinico. Nekateri, ki še niso par let tam in so varčni, poslali so že po 700 do 800 goldinarjev domov in se tako rešili neljubih dolgov, kar bi jim tu v sedanjih časih bilo nemogoče. Da pa se prebivalstvo ni zmanjšalo, nam priča to, da je tukajšnje ljudstvo močno, krepko in zdravo. Župnija šteje nekaj nad 1300 duš. Pretečeno leto jih je umrlo samo 21, rojenih pa je bilo 49. Ravno tako letošnje leto; zdaj nimamo bolnika, razven par ostarelih.

Ker je že nabira udov „Družbe sv. Mohorja“ pred mesecem dni končana, naj vam tudi o tej nekoliko omenim.

Da je pri nabiranju udov v prvi vrsti čestita duhovščina neumorno delavna, je vsakemu znano. Tako je tudi letošnje leto tukajšnji č. g. župnik s temeljitim in poučnim naznanilom na leci opisal vzvišeni pomen slavne „Družbe sv. Mohorja“ in velike koristi društvenih knjig. Posebno pa je odrasli mladini na srce polagal, da bi se ji omilila knjiga za pošteno zabavo in pouk.

In to je pripomoglo, da je pristopilo na novo 18 udov k družbi.

Jako lepo število v tako majhni župniji! Kobi le primeroma toliko udov v vsakem večjem okraju pristopilo! Nadejamo pa se letošnje leto z veseljem upanjem, da nam bode slavni odbor „Družbe svetega Mohorja“ naznanil v „Koledarju“: Dosegli smo število 50.000! V to pomoz Bog! F. F.—r.

Iz Prage, dne 10. aprila. (Novo parlamentarno obdobje. — Nemški mestni zastop proti češkemu duhovniku. — Naša mestna hranilnica. — Pogreb M. Riegrove. — Razno.) Novo, jednajsto obdobje državnozbornsko se je torej pričelo. Črne megle padajo z obraza parlamentarnega položaja in obrisi strank pojavljajo se v jasnejših barvah. Kako dolgo bo delovanje parlamenta po tem potu korakalo in napredovalo, ne more se določno reči. Stališče strank je povsem novo, doslej še nikdar kaj sličnega ni bilo v Avstriji. Večine v pravem pomenu besede ne nahajamo v zbornici. Tri skupine vidimo, koje bodo vladale na podstavi vzajemnosti in kompromisov na torišču dunajskega parlamenta. O prihodnji politiki zastopnikov češkega ljudstva je težko narisati praveč obraz, kajti v dosedanjih njih izjavah ni nobene spajalne niti, temveč od dne do dne vedno bolj zmedenejši odpor. Prvi njihov čin bil je državnopravni protest. Načelno je ta korak sicer samo po sebi umeven, a pomniti je treba, da so baš ti Mladočeši svojedobno spremljali državnopravni protest staročeške stranke — s posmehom.

Dasi Nemci v namešanih krajih nikoli dosti obzirnosti niso imeli do sovražnih Čehov, vendar doslej nihče še ni pokazal toli brutalnosti in sovražstva, kakor mestni zastop v Usti (Aussig) n. L. Ondotni vzorni duhovnik č. g. Laš pregrešil se je s tem, da se je vzlic nečuvnemu pritisku nemških štetnih komisarjev priglasi k češkemu občevalnemu jeziku. Da bi se mestni zastop radi tega osvetil nad ubogim duhovnikom, zahteval je dvakrat od ljito-meriškega škofa, naj sovražnega duhovnika prestavi. Škof jim pa ni ustregel, temveč naznani jim, da nima povoda, ker je kaplan g. Laš vzoren duhovnik in zvest sin sv. cerkve. Ta odgovor škofov je tako razburil mestni zastop, da se ne hoté udeleževati nobenih cerkvenih obredov več, in sklenili so dalje, če škof ne ugodi prošnji mestnega zastopa, da bodo usteški Nemci pristopili k — drugi veri. Zanimivo je, da vsi nemški listi perfidnim načinom molče o pravem vzroku surovega terorizma mestnega sveta, da bi nemška javnost ne zvedela, da je češki kaplan razburil nemški žolč s tem, ker ni zatajil svojega materne jezika. Kje živimo?

Iz letnega poročila mestne hranilnice naše za l. 1890. povzamem dokaj zanimljivih točkov in podrobnosti. Vsaka hranilnica ima svojo podlogo v drobnih ulogah štedljivega občinstva; te uloge, iz kojih crpa vsaka svojo življenjsko meč, so podstava in pogoj njenemu daljšemu razvitku. Vzraščanje in padanje teh ulog zaviso je pa od narodnogospodarskih razmer in fluktuacij denarnega trga, kakor je to razvidno iz minolega leta. Tako so na pr. prve mesece l. 1890. uloge naraščale v toli meri, da je trebalo izrednih ukrenitev proti prevladajočemu navalu teh ulog, v drugem polletju so pa zopet padale. Imelaje pa praška mestna hranilnica za upravno leto 1889 čisto tega dobička: 213.231 gld. 54 kr. Od tega dobička dovolilo se je za ponesrečene povodnji 10.000 gld., za stavbo paviljona mesta Prage v jubil. izložbi 6000 gld., ostala vsota pripisala se je rezervnemu fondu. Leta 1890. je pa mestna hranilnica imela pri vrednostnih papirjih kurzne izgube 16.147 gld. 10 kr., ker so zastavni listi imeli 31. dec. 1890. jako nizek kurz, in je torej znašal konci l. 1890. zaklad za pokritje kurznih izgub: 575.642 gl. 50 kr. Skupni rezervni zaklad mestne naše hranilnice je iznašal koncem l. 1890. vkupe: 2.174.156 gld. 98 kr. Lep napredek v vsakem oziru!

Pogreb gospé M. Riegrove vršil se je 8. t. m. v Lobkovicah v prisotnosti mnogobrojnega občinstva, zlasti iz Prage. Pred pogrebom položili so krsto na veličajni katafalk v lobkoviški cerkvi. Nad glavo popenjal se je sredi dveh angeljev srebrni križ, ovenčan s trnjevim vencem, kojega so poklonili: „Plemeniti gospej — Rojaki v Rimu.“ Na krsti je ležal veli venec iz cipres in pestrih cvetkov, pripeljan iz Italije, darovala ga je grofinja Arco-Linnebergova. K nogam je položil starosta praškega mesta, dr. Šolc, prekrasen venec imenom Prage; vsi drugi venci (bilo jih je jeden voz) položeni so bili tik katafalka, seveda večinoma z narodnimi trakovi. Žadušno sv. mašo daroval je staroboleslavski prošt č. g. Šlaviček. Po maši je imel ginljivi govor, rekoč: „Odlikovala se je tu na zemlji po krščanskih in občanskih krepostih, bila je vzorna soproga, vzorna mati, požrtvovalna, usmiljena in darežljiva dobrotnica siromašnega ljudstva, zlasti pa opuščene mladine, in o nji moramo navesti po vsej pravici te besede, koje je rekel papež Gregorij o neki matroni v Rimu v svojem veku: „Bila je luč slepim, hromim palica, sirotam mati in zavetišče vsem siromakom.“

Krsto je potem neslo 14 črno oblečenih gospej do rakve zgodovinarja Fr. Palackega, koja je bila okrašena s palmovimi listi, šopki in šmarnicami. Pri odprtem grobu spregovoril je še župnik od sv. Štefana v Pragi, č. g. V. Nykles, ter primerjal v svojem vzvišenem govoru gosp. dr. Riegra s svetopisemskim Jobom. Zbor pevski iz „Narodnega gledišča“ zapel je na to „Animas“, in v globoki tišini so potem spustili krsto v rodbinsko rakev poleg pokojnega njenega očeta, dr. Palackega. — Dr. Rieger stal je s svojo rodbino tik rakve. Ves čas ni mrknil ni z očesom, stal je kot skala — ko je pa krsta visela nad rakvo in je prijel s tresočo roko kropilnico, da pokropi poslednjikrat ljubljeno soprogo svojo, uderó se mu solze po obličji, ponosna glava skloni se k prsim . . . a z njim so solzeli vsi prisotni.

Zdaj počiva na strani nepozabnega velicega svojega očeta in plemenite matere svoje. . . Ni bil dolg ta sprevod, ki se je pomikal pri zvokih žalostnega petja in zvonov lobkoviške cerkvice k rakvi Palackyjevi;

toda pot to rosile so solze, koje je provzročila bolest ob izgubi tako človekoljubne gospe vsakemu prisotnemu. . . Položili so jo med očeta in mater njeno, na rakev pa priprost cvet in zimzelen-venec. S solzo v očeh in blagoslovom na ustnicah poslovil se je hudo skušeni dr. Rieger od svoje soproge, od matere pa rodbina. Večen ji spomin.

V trajen spomin pokojne gospe dr. Riegrove založili so siromašni zaklad, podoba njeno pa obesili v svetovalnici mestne hiše radi njenih zaslug za mesto.

Igranje slavne poljske tragedije g. Hel. M o - drzejewske v „Narodnem gledišču“ kot gost je — senzacionalno. Gledišče je vselej razprodano, kadar nastopi; naval občinstva je ogromen. Ocenjevatelj nima besed, da bi mogel opisati iskrenost, navdušenost in veličajnost tragiških akcentov, s kojimi ovlađuje občinstvo. Prava umetelnost proslavlja tu trajno in zaslužno svoje triume. Najbolje vloge njene so Schillerjeva „Marija Stuartova“ in „Lady Macbeth“; v obče Shakespearjeve uloge. O g. Hel. Modrzejewski pišeta v knjigi „Brat Jonathan in dežela njegova“ Maks O'rell in Jack Allin nastopno: „Najznamenitejša igralka v Ameriki je Poljka mme. Malejska — tako se je nazivala v Ameriki — koja poleg Sare Bernhardtove na svetu nima sovrstnice, da, v marsičem še poslednjo nadkriljuje.“

Dr. Knotz, poznati nemško - nacionalni fanatik, koji se je vedno odlikoval s svojim sovraštvom do češkega naroda, ostavil je za vselej Češko Lipo in se nastanil v Korneuburgu na Spodnjem Avstrijskem.

Naj še povem, da je bolgarski minister Belčev, koji je bil 29. marca v Sredci zavrtno ustreljen, študiral leta 1873 na češki gimnaziji v Plznju.

Dnevne novice.

(Prememba izdajateljstva.) Z današnjim dnem je gosp. Matija Kolar odložil izdajanje „Slovenca“ in „Domoljuba“, katero je prevzel nunski katehet g. Anton Kržiž.

(Gospod deželni predsednik baron Winkler) je včeraj, kakor čujemo, zbolel za vnetjem oprsne mreže.

(Rimske romarje.) namreč: prevz. knez nadškofa Haller-ja iz Solnograda, knezoškofa graškega in knezoškofa mariborskega, pozdravili so v Celju na kolodvoru, kakor se nam od tam piše, mil. g. opat Ogradi, velečast. o. Gregorij, definitor in gvardjan tamošnjih oo. kapucinov, in novi superior č. gg. misijonarjev (lazaristov) sv. Jožefa nad Celjem velečast. gosp. Franc Javšovec, ter še par drugih č. gg. duhovnikov. Vbrano zvonjenje mestnih cerkvâ privabilo je še nekoliko odličnega občinstva na tamošnji kolodvor. Bog daj visokim romarjem srečno pot. —e.

(Dnevni red) seji občinskega sveta ljubljanskega v petek dne 17. aprila 1891 ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznaniła predsedstva. II. Finančnega odseka poročilo ob instalaciji vodovoda v novi mestni vojašnici. III. Klavničnega ravnateljstva poročilo gledé razširjenja upravnega poslopja klavničnega in male klavnice. IV. Stavbinskega odseka poročilo o vspehu ofertne razprave gledé del pri preložitvi tržaške ceste. V. Poročilo odseka za olupšavo mesta o prošnji gimnazijskih ravnateljstev gledé prepustitve prostora za igrišče. VI. Občinskega svetovalca Antona Kleina samostalni predlog o redu za skladišče drv. VII. Personalia. (V tajni seji.)

(Kranjski muzej) si je danes dopoldne ogledal prevz. knez nadškof solnograški dr. Haller ter se jako pohvalno izrekel o raznih zbirkah. Mariborski premil. knezoškof dr. Napotnik pa je dopoldne obiskal zavod šolskih sester v Repnjah.

(Imenovanje.) Pravosodni minister imenoval je nadsodniškega svetnika pri deželnem sodišču v Ljubljani, gospoda Alb. Levičnika kot četrtega člana izmed sodnega stanú za l. 1891, 1892 in 1893. v deželno komisijo za agrarske operacije na Kranjskem.

(Na progi Ljubljana-Kamnik) prične se s dnem 19. aprila vožnja vsako nedeljo in vsak praznik tjā in nazaj po nastopnem vožnem redu: Z državnega kolodvora v Ljubljani odpelje se osebni vlak ob 1. uri 30 minut, Črnovč (postajal.) 1:47, Train 2:06, Domžale 2:14, Jarše-Mengeš 2:24, Homec (postajal.) 2:30; v Kamnik dospē vlak ob 2. uri 45 minut. — Odhod iz Kamnika je zvečer ob 8:10, s Homec ob 8:26, iz Jarše-Mengeša ob 8:32, iz Domžal ob 8:42, iz Trzina ob 8:50, iz Črnovč

(postajal.) ob 9-09 in dospè v Ljubljano na državni kolodvor ob 9. uri 25 minut zvečer. — Gotovo pri tej priliki ustrezemo, ako objavimo vožno ceno posamičnim razredom, in sicer stane vožnja tja in nazaj v:

	I. razredu	II. razredu	III. razr.
do Črnove	0.56 gl.	0.38 gl.	0.20 gl.
Trzina	1.01 "	0.68 "	0.35 "
Domžal	1.30 "	0.86 "	0.44 "
Jarše-Mengiša	1.57 "	1.06 "	0.53 "
Homca	1.66 "	1.12 "	0.56 "
Kamnika	2.13 "	1.42 "	0.71 "

(Osebnost.) Stotnik prvega reda g. Rudolf pl. Zergollern brambovskega bataljona št. 24 v Novem Metu je imenovan za poveljnika tega bataljona.

(Odbor političnega društva „Edinost“) v Trstu se je tako-le sestavil: Ivan Nabergoj, prvi podpredsednik; Anton Truden, drugi podpredsednik; Makso Cotič, tajnik; Anton Škabar, blagajnik. — V odbor je bil tudi izvoljen gosp. J. Turk, katerega ime je po pomoti izostalo.

(Aktivno vojništvo.) Po poslednjem ljudskem štetju bilo je v Avstriji (po kraljestvih in deželah, zastopanih v državnem zboru) dne 31. decembra 1890 l. v aktivni službi 187.507 vojaških oseb. Med njimi je 151.735 katoličanov in 6042 — židov. Izmed 172.567 aktivnih vojakov, ki so pristojni v Avstrijo, proglasilo (?) je 78.418 (!) nemščino, 35.598 češčino, 24.037 poljščino, 18.999 ruščino, 6482 slovenščino in 4013 hrvaščino kot občevalni jezik. Ti poslednji podatki nimajo nobene veljave, kajti znano je, da so posamični stotniki proglašali za moštvo, koje ni črhnuti ne umeje nemški, kot občevalni jezik — nemščino.

(Gospod dr. Fr. Lad. Rieger) ostane še nekaj časa v Pragi, potem se nastani za daljšo dobo na Dunaju. Slavni rodoljub je zdrav in čil, in dasi ga je povodom smrti soproge njegove zadeli velik udarec, ostal je neupogiben ko prej. Bivanje na Laškem ga je okrepilo za daljše delovanje na narodnem polju. Vsemogoč Bog ga ohrani v slavo in blagor naroda še mnogo leta!

(Skubalo se je piva na Kranjskem) meseca januarja t. l. 7721 hektolitrov, davka plačalo za to 17.009 gld.; izvozilo se je piva iz dežele 137 hektol. ter povrnilo davka 298 goldinarjev.

(Krščanski detoljub.) Tega krščanski vzgoji in rešitvi mladine namenjenega lista je izšla IV. letnika prva številka z raznovrstnim mikavnim in podučnim gradivom. Iz poročila o III. društvenem letu nam je omeniti, da se je list prav hvalevredno razširjal; želeti mu je v tem oziru še večje naklonjenosti. Vlasti opozarjamo na „Angeljčka“, za katerega je nekako zastalo zanimanje v zadnjem času. — Društvo detoljubov je imelo dohodkov 1406 gld. 65 kr., stroškov pa 928 gld., za dobre namene se je darovalo 477 gld. 81 kr. — Društvo detoljubov je hvale in podpore vredno in potrebno, zato je svojim čitateljem kar najiskrenejše priporočamo.

(Hrvatski polk nadvojvode Leopolda štev. 53) bode letos dne 1. maja slovesno praznoval 150letnico svojega obstanka.

(Pri občinski volitvi) občine lužarske v kočevskem okraju je izvoljen za župana Štefan Podboj, za svetovalec Josip Gruden in Anton Zakrajšek.

Slavno vredništvo „Slovenca“!

Na podlagi § 19. tiskovnega zakona zahtevam, da se objavi sledeči popravek:

Notica v št. 26. z dne 14. t. m.: „Volilna agitacija za mestne volitve“: Magistratni sluga Miha Jeločnik, ki je raznašal volilni imenik in glasovnice, tirjal je od žensk, češ, ker same ne morejo voliti, naj se podpišejo, bode že on skrbel, da bodo drugi namesto njih volili“, — je neresnična.

Razven podpisa na vročilnem listu nisem zahteval ali tirjal od nobene ženske kakega podpisa.

Miha Jeločnik,
magistratni sluga.

Opomba vredništva: Tiskovni zakon nas sili vsprejeti ta popravek; koliko pa je resnice na njem, prepriča se lahko g. Jeločnik, ako se potruji k nam, da mu povemo imena volik, pri katerih je on res tako govoril.

Telegrami.

Dunaj, 15. aprila. Pri ožji volitvi v občinski zastop je bil v prvem razredu izvoljen v Hernalsu antisemit dr. Melzer s 57 proti 56 glasovom. V mestnem zastopu je 96 liberalcev in 42 antisemitov. — Vse volitve državnih poslancev so posamezni oddelki potrdili, izvzemši one, proti katerim so došli ugovori.

Dunaj, 16. aprila. „Wiener Zeitung“ objavlja, da je za veliko kneginjo Olgo odredjena šestdnevna dvorna žalost. — Knez Jurij Czartoryski, grof Erwein Nostitz-Rieneck imenovani so za dedne člane gospodske zbornice.

Dunaj, 16. marca. V zbornici poslancev stavila se je interpelacija zastran grajenja dunajske mestne železnice in premeščenja vojašnic. Poslanec Svobodo stavil je predlog o obligatoričnem državnem zavarovanju živine. Schwab o urejenju razmerja in delokroga državnega računišča, Derschatta o uradniški pragmatiki, Jaques pa predlog zastran objektivnega postopanja o tiskovnih zadevah in odškodovanju nedolžno-obsojenih. Steinwender o premeni obrtnega reda in osnovi državne zadružne banke, grof Coronini je pa predlagal, da se izvoli stalni imunitetni odsek. Zbornici se je predlagala vladna predloga o eksekutivni prodaji premičnin proti gotovemu plačilu, zemljeknjižni oddelki zemljišč za javne ceste, o vrejenju sodišč na razširjenem Dunaju, o premeni postave za preskrbovanje vojaških oseb za vojsko, mornarico in deželno brambo. Perovodja je naznanil, da so se potrdile skoro vse volitve, samo 39 se jih je izročilo legitimacijskemu odseku.

Dunaj, 16. aprila. Zbornica poslancev izvolila je s 301 glasom dr. Smolko predsednikom. Izvoljenec se je burno pozdravil, zahvalil za zaupanje in izjavil nado, da bo ta legislativna doba, doba blagodejnega dela za državo in posamične državne dele, ter se bo pri občni dobrohotnosti lahko doseglo mejsebojno sporazumljenje, in skonečal je s trikratnim „Hoch“ na cesarja, ki je vzbudil

navdušeno odzivanje. Prvim podpredsednikom voljen je s 253 glasi Chlumecky, drugim pa s 208 glasi Kathrein. Izvoljena podpredsednika sta se tudi presrečno zahvalila. — Vlada je mej drugim predložila izjavo, da se odpovedni obrok trgovske pogodbe z Italijo za jedno leto podaljša in pa načrt zakona, da se podaljša budgetni provizorij do junija.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—67)

Tuji.

14. aprila.

Pri **Maliču**: Konečny, lekarnar, s soprogo; Grünfeld, c. kr. komorni virtuoz; Feilender, potovalec; Pfeiferberger Smeibid, Raab, Reisinger, Bachler, trgovci, z Dunaja. — Makesch, trgovec, iz Celja. — Courier, trgovec, iz Trsta. — Trptec, vodja, iz Trbovelj. — Grahor, trgovec, iz Zagreba. — Baehler, inženir, iz Badna. — Klemperer iz Prage. — Breu, trgovec, iz Brna. — Freund, potovalec, iz Prage.

Pri **Stona**: Horlich, Goldscheider, trgovec; Schlosser, potovalec; Goldhamer, z Dunaja. — Nusserl iz Prostejeva. — Golob, župnik, iz Motnika. — Smrekar, posestnik, iz Metlike. — Kundič iz Opatije. — Herzog, trgovec, iz Zagreba. — Klopstock, trgovec, z Brna. — Engelhofer; Maurus, stavbeni svetnik, s soprogo, iz Grada.

Pri **avstrijskem caru**: Stadler iz Beljaka. — Vor-ecker z Jesenic. — Leopold in Barbara Ahadič iz Tržiča. — Horwat, trgovski pomočnik, iz Maribora. — Hafner in Wolz iz Lipnice. — Prevec, železniški uradnik, iz Kremsa. — Müller iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Čehun iz Gozda. — Slavič iz Botaja. — Sadar iz Škofja Loke. — Dolmar iz Suše.

Umrli so:

13. aprila. Angela Hlebš, delavčeva hči, 11 mesecev, Streliške ulice 11, dyspepsie.

14. aprila. Rozalija Wascher, zdravnikova vdova, 81 let, Franc Josipa cesta 3, vodenica. — Makso Patat, hišni posestnik, 77 let, sv. Petra cesta 32, kap. — Jožef Virk, delavec, 73 let, Žabjak 5, marasmus.

V bolnišnicah:

11. aprila. Neža Pogačnik, delavčeva žena, 65 let, plućni emphysem. — Mihajl Grablovic, gostac, 65 let, bronchitis chron.

12. aprila. Valentin Rupnik, delavec, 58 let, jetika.

13. aprila. Mihajl Godec, delavec, 45 let, valed mralice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v bud
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	733.6	6.6	sl. vzh.	oblačno	2.30
15. 2. u. pop.	734.9	9.6	"	"	dež
9. u. zveč.	736.1	5.6	"	"	"

Srednja temperatura 7.3°, za 1.8° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

16. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92 gld 45 kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	92 " 45 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " "
Papirna renta, davka prosta	101 " 65 "
Akoje avstr.-ogerske banke	989 " "
Kreditne akcije	300 " 25 "
London	116 " 50 "
Srebro	" " 23 "
Francoski napoleond.	9 " 23 "
Cesarski cekini	5 " 52 "
Nemške marke	57 " 10 "

Razglas.

Dne 20. aprila 1891 dopoldne od 9. do 12. ure in popoldne od 2. do 6. ure vršila se bode v Kamniku na licu mesta za kolodvorom

prostovoljna sodnijska dražba

gospoj Josipini Rotter lastnih za kamniškim kolodvorom ležečih zemljišč vl. štev. 191 in 192 kat. obč. Kamnik in vl. štev. 94 kat. obč. Podgorje.

Posamezni parcelni deleži izklicavali se bodo □ seženj za 1 gld., 2 gld. in 2 gld. 50 kr., o primanjkljaji takih ponudkov pa tudi pod to ceno.

Tabularnim upnikom ostanejo vse pravice ne gledé na izid dražbe pridržane.

Dražbeni pogoji ležijo na ogled pri podpisnem sodišču in pri c. kr. notarju gosp. dr. Karolu Schmidinger-ju v Kamniku.

C. kr. okrajno sodišče v Kamniku,

dne 11. aprila 1891.

C. kr. okrajni sodnik: **POLEC** m. p.

Sargova glicerina zobna crema.

Izvrstno sredstvo za lepe svetle zobe.

Po kratki rabi neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob.

Kalodont.

Od zdravstvenega urada potrjeno.

Prav prillóno na popotovanji. Dišeče okrepčevalno.

Neškodljivo celó za najnežnejše zobe.

V Nemčiji, Franciji itd. se rabi že z največjim vspehom, nadalje na dvorih, v najvišjih krogih, kakor tudi v navadni družini.

Dobiva se v lekarnah in parfumerijah itd. Komad 35 kr. (28)